

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónknak!

TÜRMEZEI ERZSÉBET

Feltámadt!

Egy édes titkom van nekem.
Fénnyel betölti életem,
mosolyra nyitja számat:
a Megváltó feltámadt!
Nem, nem maradt a sír ölén.
Ujjongok az örömtől én,
hisz nem vagyok már árva.
Nincs többé sírba zárva.
Velem van nappal, éjjelen.
Mindig velem, mindig velem.
Az úton Ő vezérel
oltalmazó kezével.
Virágok, illatozzatok!
Húsvéti, tiszta fény ragyog
elűzve minden árnyat:
a Megváltó feltámadt!

Fotó: Paniti Márta (Nagyvárad-Rogériusz)

Jézus **feltámadt** – ne féljete!

Tavaszdodik. Újraéled a természet. A feketerigó tavaszi indulót füttyöl. Zenéjének szépsége fölülírja a nagyváros betondzsungelének éles zaját. Mialatt fiaimmal kicsit álmosan, mégis határozottan lépkedünk az iskola felé, a márciusi napsugár szeretettel ölel át bennünket. Fénynek melegsége feltartóztathatatlan.

Mindez emlékeztet arra, hogy a *Világ Világossága* már kétezer éve legyőzte a sötétséget. Krisztus feltámadása új élet reménységét fakasztotta a tanítványok félelmekkel teli szívében. Húsvét hajnalán az aszszonyokat az üres sír látványa fogadta és angyal hirdette számukra az örömhírt: „*Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt*” (Mk 16,6). – *Húsvéti üzenet a 4. oldalon.*

BEMERÍTÉS SEPSISZENTGYÖRGYÖN

Január 4-én, az év első vasárnapján örömmünnp volt a sepsiszentgyörgyi magyar baptista gyülekezetben, ugyanis bemerítésre került sor, amely alkalommal három testvérnő vallotta meg hitét. Az ünnepi istentiszteleten részt vettek a körzetből jövő testvérek is; az 1Kor 10,1-13 alapján az ígét Deák Zsolt brassói lelkipásztor hirdette. Közösén adtunk hálát, hogy Isten csodálatosan munkálkodott az új tagok életében, és kértük az Urat, hogy őrizze meg őket azon az úton, amelyen elindultak. A fotón (balról jobbra): Trinfá Hanna (balról), Dima Florika, Bertalan Andrea és Dóczi Tibor lp.

A délutáni istentiszteleten folytattuk az ünneplést: körzeti találkozót tartottunk, kölcsönösen buzdítva egymást a hálaadásra, a mi Urunk dicséretére. (D.Cs.)

Szolgálattevők konferenciája a nagyvárad-i missziókerületben

Az úttörő lelki szolgálat

Több mint százötven személy volt jelen február 28-án a nagyvárad-rogeriuszi imaházban, a szolgálattevők részére szervezett konferencián, amely alkalmon „Az úttörő lelki szolgálat” volt a téma.

A kezdő énekek után a konferencia Veress Efraim testvérnek az imájával és köszöntésével vette kezdetét: „*Szántsatok magatoknak új ugart és ne vessetek többé tövisek közé*” (Jer 4,3), figyelmeztetett a nagyvárad-i missziókerület elnöke. Ezt követően két teológiai hallgató, Ferkő Attila és Sebestyén László buzdított imádkozásra az Ef 4,11-12 és a Mt 9,36 alapján.

Novák Zsolt misszionárius az ApCsel 10 alapján tartott önvizsgálatra készítető és az úttörő munkára buzdító tartalmas előadást. „Minden hívőnek/gyülekezetnek kell legyen saját úttörő feladata. Aki ezt nem végzi, az nincs a helyén” – mondotta bevezetőjében a gyergyói úttörő misszió vezetője.

Előadásának első felében

testvérünk hangsúlyozta:

- Nemcsak imaházakban, templomokban vannak Istent kereső emberek, éppen ezért rugalmasnak kell lennünk új kapcsolatok létesítésére, amivel utat készíthetünk az emberek szívéhez Jézusnak. Azért, mert valaki

istenfélő, még szüksége van a megterés ígéjére. Kornéliusnak voltak lelki gyakorlatai, de szüksége volt új életre. Péter erre nézve kellett elmondja neki a megterés ígéjét.

- Nem az angyalok feladata az evangélium továbbítása, hanem a miénk, a nagy misszióparancs is erről szól. Nem állhatunk meg az imaházak kapuiból, ki kell lépünk, hogy elvihessük az embereknek az életet megváltoztatni képes örömhírt. Isten nem a keresőt küldi a gyülekezetbe, hanem az övét a szükségben levőkhöz. Isten minden hívőnek adott egy „címlistát”, azoknak a nevével, akik felé szolgálniuk kell.

- Egy-egy lehetőség mögött mindig több van annál, mint ami látszik; Kornélius házában tömeg várta Pétert, akik az üdvösség útját ismerhették fel. Ez történt Zákheus és a filippi börtönőr esetében is.

- Van olyan is, amikor az úttörő munkát a gyülekezetben kell végezni, hogy oda másokat is elhívassunk, mivel a gyülekezetekben sok akadály van, ami visszatartja az embereket attól, hogy oda eljőjenek.

- Üzenetünkön nem, de módszereinken szükséges változtatnunk; olykor érdemes „felforgatni” a templomokat is (Mt 21,12-13).

Az előadás második részében

az úttörő lelki szolgálat kihívásairól és akadályairól hallottunk.

- A kudarcból való félelem kiolthatja a legjobb szándékot is. Az evangélium kudarcra nem a mi kudarcunk, hanem azoké, akik azt visszautasítják. Ez a szolgálat feszültségekkel jár, ami nem jelent lelki kiskorúságot.

- Ez a munka minden esetben imádsággal kezdődik. Olykor a testi, még inkább a lelki éhséget is használja Isten, aki nem úgy válaszol, ahogyan azt mi szeretnénk vagy gondolnánk. Ez néha botrányos lehet, de Isten az

árok szélén „csúszó-mászókkal” szeretné csillapítani lelki éhségünket.

- Az Úr küldő szava harcot vált ki az akadályokkal szemben. Péter biztos volt abban, hogy az Úr szól hozzá, mégis tiltakozni próbált. Ugyanakkor elmélkedett a hallottakon és látottakon. Istennek pedig fontosak a közönséges és tisztátalan emberek is. „*Ami megtisztítottam ne mond tisztátalanak!*” Isten előbb járt Kornéliusnál, mint Péter. Tehát aki vállalja az úttörő szolgálatát, annak olyan helyeken is meg kell fordulnia, ahol addig még nem járt. Mindamelllett az úttörő lelki szolgálat a világ legszebb és legmagasztosabb rendű elhívása!

A konferencia záró részében

hozzászólásoknak is helyet adtak, a moderátor Albert István Zsolt missziókerületi alelnök volt, majd közös éneklés következett. Befejezésor a missziókerület részéről Veress Efraim tv. mondott köszönetet a rogeriuszi gyülekezetnek az áldozatvállalásért. Simon József testvérnek, a szövetség elnökének záró szavai és Giorgiov Adrián tv. áldáskérő imája után a konferenciázók az imaház alagsorában közösen ebédelték.

Isten ígéje és Szentlelke késztesen minden jelenlevőt, hogy az igének megtartói és ne csak hallgatói maradjunk, ezáltal pedig életvitelünk legyen úttörés mindazok számára, akik között élünk és akik felé szolgálunk. *Ámen!*

KISS ZOLTÁN lp., Diószeg

Húsvéti célgyűjtés – Misszió Magyarlápóson és Domokoson

Köszönjük, hogy ez év húsvétján az imaház befejezése céljára adakoznak testvéreink Erdély szerte – írta bemutató cikkében *Kis-Juhász Vilmos* kolozsvári lelkipásztor. A Szeretet múlt havi számában közzétett a részletes beszámolót arról, hogy a máramarosi Magyarlápóson és Domokoson is misszió indult, jelenleg 15-20 személy gyűl össze vasárnaponként. A domokosi imaház építési munkálatait szeretnék befejezni ebben az évben, ehhez kéri a gyülekezetek támogatását. **(A szerk.)**

XXVIII. TELEK

A március 6-8 ra tervezett TELEK konferencia Debrecenben, a Szappanos utcai Baptista Gyülekezetben délelőtt 10 órakor kezdődött énekléssel és imaközösséggel. A több mint hatvan résztvevő Erdélyből, Magyarországról és Kárpátaljáról összesereglett lelkipásztorok és missziómunkásokból tevődött össze.

Egy nagyon aktuális téma került terítékre: „Az utolsó idők hatása gyülekezeteinkre”. A cím olyan jelenségekre utal, amit valamilyen szinten minden gyülekezet érzékelhet.

Az első előadást Veres Ernő szilágyballai lelkipásztor tartotta a 2Pt 2:1-3,9 alapján – a gyülekezeteket romboló belső támadásokról –, felvázolva, hogy a hamis tanítók és próféták miként tévesztik meg az Úr választott népét, és mit tehetünk ez ellen.

Dogmatikai tévelygések

- A ember kisistenné válását meghirdető teológia: A „nevezd meg és igényeld” jelszóval a hamis tanítók azt vallják, hogy Krisztus kereszthalála egészséget és gazdagságot eredményezett, amire a hívőknek igényt kell tartaniuk.

- Az univerzalizmus téves tanítása azt tartja, hogy az emberek és a bukott angyalok az egyetemes kibékítés után mind a mennyországba kerülnek. Jézus nem az egyedüli út az Atyához, hanem csupán a fő út, és azok is üdvözülnek, akik a jócselekedetek által keresik Istent.

- A homoszexualitásról szóló hazug tanítás, a hasonnemű személyek iránt érzett vonzódás teret hódított olyan mértékben, hogy sokan ma már egy alternatív életmódnak tekintik, ahelyett, hogy bűnként ítélnék meg Isten igéje szerint (Róm 1:26-27).

- Teista evolúció – Isten felhasználta az evolúciót a teremtésben; Ádám és Éva nem valóságos személy, az ember bukása sem történt meg.

- Emberközpontú teológia – e hamis tanításban Isten lényének nagyságát az ember szintjére csökkentik, aki amolyan kozmikus társ, akivel jót

lehet szórakozni, így megfosztják őt a szentségétől, mindenhatóságától. A hívők példaképe pedig egy könnyen követhető, gyengéd, szőke hajú, kék szemű ember-Jézus lesz.

- A nők lelkipásztorrá vagy vénné való avatása is ellenkezik a Biblia tanításával (1Tim 2:12-13, Tit 1:5-7).

A 2Pt 2:9 azt írja: „Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből”, erre van szükségünk, hogy mindvégig kitartsunk a mi Urunk Jézus Krisztus követésében.

A külső támadások

A következő előadásban Fazakas György hadadnadasdi lelkipásztor a 2Pt 2:12-16 és 3: 12-14 szerint arról beszélt, hogy milyen külső támadások érik gyülekezeteinket. A bevezetésben elhangzott egy frappáns mondat: „Úgy tűnik, a mai keresztyénség alszik, az ellenség pedig mintha három váltásban dolgozna” – itt az ideje hogy az álomból felserkenjünk!

- A hívő élet gyakorlása meghagyatott, s egyre több hamis tanítás terjed. Résen kell lennünk, hogy csak az igazságot képviseljük. A gyülekezet nem vegyülhet a világgal, sokszor az imaházunk küszöbénél véget ér az istentisztelet. Meg kellene lennünk győződve afelől, hogy a hívő élet működőképes, másképpen nem izesíthetjük só gyanánt a világot.

- Az ige tekintélye megcsappant, „a tolerancia jegyében” a bűnt nem szabad bűnnek nevezni: fogadj el úgy, amilyen vagyok, ne kritizálj, ne szólj meg... Viszont a Róm 2:4 nem ilyesmiről szól, hogy Isten eltűr olyannak, amilyen vagy, nem számít mit teszel, hanem a megtérésünket sürgeti!

- Úgy kell vágnunk az igét, mint

a kisgyerek vágyik a tej után. Ha nem lesz változás gyülekezeteinkben, a kívül való könnyen levonhatja a következtetést: szép és jó a programotok, de nem működik! Szükségünk van látásra, hogy az evangéliumot hatékonyan hirdethessük, képviseljük.

A közös ebéd után Füle Lajos költő verseiből, az „Én dúdolgok, hogy el ne tévedj” címmel készült válogatást hallgathattuk meg. Az előadók nagy átéléssel adták át a mély üzenetet hordozó költeményeket.

Ezután a vendégeket beosztották a helyi körzetekbe. Pénteken, szombaton és vasárnap igét hirdethettünk a Hajdúságban, a Nyírségben, még Kárpátalján is. E sorok írója, Katona László lelkipásztor vendégeként Nagydoboson és Szamosszegen szolgálhatott – Szabó Róbert margittai diakónussal együtt. Nagy szeretetet tapasztaltunk eme gyülekezetekben.

Szombaton a Telek résztvevői két helyen gyűltek össze, és az előző napi téma kapcsán beszélgettek. Mi, a nyírségi Nyírbátorban harmincan voltunk, építő volt a közösség; a másik csoport Hajdúszoboszlón találkozott.

A záró alkalmakat vasárnap délután tartottuk, szintén két helyszínen. Mi Tuzséron voltunk, ahol énekekkel és rövid bizonylágtételekkel szolgáltunk, utána Borzási István tv. záró igehirdetése következett (2Pt 2:1-3,17-22). A hajdúságiak csoportja Berettyóújfaluban zárta az alkalmat Pardi Félix testvér igehirdetésével.

Első alkalommal vettem részt TELEK-konferencián, és elmondhatom, számomra áldott lehetőség volt megismerni új testvéreket, szolgáltni feléjük és épülni hitük által.

SIMON ANDRÁS *lp., Arad-belváros*

Jézus feltámadt – ne féljete!

A tavaszi napsugár fénye, melegsége feltartóztathatatlan. És most, hogy ünnepek jönnek, ez is emlékeztet arra, hogy a világ Világossága már kétezer éve legyőzte a sötétséget. Miért küzdenek hát a félelmek sokaságával az emberek? Tudják-e, hiszik-e, hogy a kereszt helyrehozta mindazt, amit a bűn elrontott? Jézus halálával és feltámadásával azonosulva léphetünk ki félelmeink börtönéből – vonja le a végkövetkeztetést cikkírónk –, egybecsengve az angyali hírnök húsvét reggeli bátorításával: Jézus feltámadt – ne féljete!

Tavaszdik. Újraéled a természet. A feketerígó tavaszi indulót fűtül. Zenéjének szépsége fölülírja a nagyváros beton-dzsungelének éles zaját. Mialatt fiaim-mal kicsit álmosan, mégis határozottan lépkedünk az iskola felé, a márciusi napsugár szeretettel ölel át bennünket. Fényének melegsége feltartóztathatatlan. Mindez emlékeztet arra, hogy a világ Világossága már kétezer éve legyőzte a sötétséget. Krisztus feltámadása új élet reménységét fakasztotta a tanítványok félelmekkel teli szívében. Húsvét hajnalán az asszonyokat az üres sír látványa fogadta és angyal hirdette számukra az örömhírt: „Ne féljete! A názáreti Jézust keressétek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt” (Mk 16,6).

A feltámadás hírnökének üzenete mindennél fontosabb számukra.

Félelmek ezreivel küzdenek az emberek minden nap. Félnék az elutasítottságtól, a pénzügyi tartalékok hiányától, szeretteik elvesztésétől.

Aggódnak a holnapért, a munkahely megmaradásáért, a mindennapi kenyérért, gyermekeik bizonytalannak látszó jövőjéért. Rettegnek a közeli és távoli háborúk szörnyű híreitől.

A brutális erőszakkal megnyilvánuló gyilkosságok, üldözések, ártatlan emberek szenvedése megválaszolatlan kérdések sorozatát ébresztik bennük. Tartanak a kudarcától, a magánytól, az elhagyatottságtól. Isten megoldást kínál félelmeinkre, de ahhoz, hogy ezt megérthessük és magunkévá tegyük, szükséges a félelmeink mögé nézni. Nem elég csak a felszínt érinteni. Szükséges azonosítani a valódi problémát és felismerni a valódi megoldást.

Félelmeink az Istentől való elidegenedés következményei.

Eltaszítottuk magunktól Istent és cinkostársai lettünk a Sátánnak. Minden bénító, mardosó félelem mögött a bűn húzódik meg, amely a hazug ellenségnek, a Sátánnak az öldöklő fegyvere. Amikor Isten öszüléinket, Ádámot és Évát felelős-

Életünk rendezetlen bűnei a félelmeknek állandó forrásai lesznek.

ségre vonta engedetlen cselekedetük miatt, ők megijedtek Teremtőjük hangja hallatán és elrejtőztek (1Móz 3,10). Miért? Mert a bűn megromtatta az Istennel való addigi természetes, meghitt kapcsolatukat és félelmet támasztott szívében.

Jákób otthonától húsz évnyi távollét után nyugtalanító, halálfélelmek között készült találkozni ikertestvérével Ézsauval. Ifjúkori bűneinek súlyos következményei rettegésben tartották.

Életünk rendezetlen bűnei a félelmeknek állandó forrásai lesznek. Nem tudunk igazán felszabadulni félelmeink alól, amíg őszinte bűnbánatot nem tartunk, és Krisztus vére oltalma alá nem helyezzük az életünket. Jézus Krisztus azért halt meg, hogy megoldást szerezzen bűneinkre. Ő azért született, hogy meghaljon: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljon, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért” (Mk 10,45).

A leggazdagabb esemény az emberiség történelmében.

A kereszt helyrehozta mindazt, amit a bűn elrontott. Jézus Krisztus halála a leggazdagabb esemény az emberiség történelmében. Megváltónk magára vállalta az egész emberiség bűnének, Isten igazsága szerinti megérdemelt büntetését. Igazként szenvedett a bűnösökért. Feláldozta életét, hogy számunkra utat nyisson az élő, szent Isten felé (1Pt 3,18). „Eltörölte a követelésével minket terhelő adóslé-

„Félelmek ezreivel küzdenek az emberek minden nap.” (Fotó: ifj. Szilágyi László)

velet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára” (Kol 2,14).

Az Isten Fia nemet mondott Péter harcias segítségére, de igent mondott bűneinek keserű poharára. Értünk vállalta, hogy megalázzák, szembe-köpjék, arcul üssék, bottal verjék. Túrte a töviskoronát, elhallgatta a tömeg gyilkos kiáltását: „feszítsd meg”. Teszte megtöretett, hogy sebeiben gyógyulásunk legyen (Ézs 53,5). Vére kifolyt, hogy bűneinkre bocsánatot kapjunk (Mt 26,28). Krisztus halálában Isten csodálatos mentő szeretettel hajolt le a bűnös emberhez, hogy megmentse a kárhozattól (Róm 5,8).

Halálát három nappal később követte győzedelmes feltámadása

„Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és – ugyan-csak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon” (1Kor 15,4).

„A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztort” (Zsid 13,20).

A halál nem tarthatta fogva az élet Urát! Hiábavalóságnak bizonyult Kajafás minden óvintézkedése. Jézus feltámadásához fogható esemény nem volt és nem is lesz, míg világ a világ.

A feltámadás ereje által Krisztus megdicsőült, az ellenség megszégyenült. Az önfeláldozó szeretet legyőzte a gyűlöletet. A világosság beragyogta a sötétség birodalmát. Krisztus országának uralma alá kényszerítette a bűnt, a halált és a Sátánt. Diadalmas nevére minden térd meghajol: „meny-nyeeiké, földieké és földalattiaké és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2,11). Jézus kezébe vette a halál és a pokol kulcsait (Jel 1,18). Lefegyverezte lelkünk nagy ellenségét és diadalmaskodott a sötétség birodalmának fejedelemségei és hatalmasságai felett (Kol 2,15).

Jézus halálával és feltámadásával azonosulva léphetünk ki félelmeink börtönéből

Pál apostol így tett erről bizony-ságot: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én

(Fotó: Paniti Márta)

Ha készek vagyunk meghalni a világ értékrendjének, Krisztus élete csodálatosan kibontakozik bennünk.

élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2,20).

Ha készek vagyunk meghalni a világ értékrendjének, Krisztus élete csodálatosan kibontakozik bennünk. Nem lesz már uralma a bűnöknek és félelmeknek felettünk, mert feltámadtunk a Krisztussal és az odafennvalókkal törődünk (Kol 3,1-2).

Naponként Isten országát keressük, és a ráadásból élünk (Lk 12,31). Nem aggodunk az ételünkért, italunkért, vagy ruházatunkért és nem nyugtalanodunk életünk felett, mert tudjuk, hogy mennyei Atyánk gondoskodik rólunk (Lk 12,29-30).

Jézus elveszi félelmeinket

és ajándékaival meggazdagítja életünket. Minden körülmények között adja nekünk békességét, mert megígérte: „Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen” (Jn 14,27).

Ezáltal a békesség által őrzi meg szíveinket és gondolatainkat attól,

hogy oda visszatérjenek az aggódó, hitetlen félelmek (Fil 4,7). Jézus elküldte a megígért Szentlelket, aki betölti életünket Isten jelenlétével. Ő kiűzi a félelmet, hiszen Ő az erő, a szeretet és a józanság lelke (2Tim 1,7). Lelkünk biztos és erős horgonya reménységünk, melyet Jézus élete árán szerzett meg nekünk (Zsid. 6,19-20). Ez a reménység meg nem szégyenít (Róm 5,5).

Félelmekkel élni nem érdemes!

Kedves testvérem! Tedd le Isten kezébe életed! Térj meg hozzá őszinte szívvel! Add át neki félelmeidet, aggodásaidat, mert ő azokat örömmre fordíthatja. Ne félj! Él az Úr! Győzött az oroszán Júda törzséből! „Vesd az Úrra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz” (Zsolt 55,23)

Éljük át újra ez ünnepen Isten változhatatlan, teljes szeretetét, mely kiűzi a félelmet (1Jn 4,18)!

SZABÓ LÁSZLÓ lp.,
Nagyvárad-Rogériusz

Hibaigazítás: A márciusi lapban közölt Túrmezei-vers 2. szakaszában a *Minden virágod ideadhatod, / s lelkem kiált, sikolt epedve: Még!* mondatot követő sor kiegészítve így helyes: „Nekem az élet Krisztus!” Ő elég. – Köszönjük Borzási Sándor lupényi olvasónk észrevételét.

Segítség Kárpátaljának

Az elmúlt időszakban a Szövetség Facebook-oldalán és a weboldalon is olvasni lehetett a beszámolókat arról a segélyezési akcióról, amelynek ötlete a nagyváradi missziókerület konferenciáján született meg február 23-án, Nagyváradon. A javaslatot a zilahi missziókerület, illetve több szilágysági gyülekezet is felkarolta, így indult meg a gyűjtés, amelynek eredményeképpen szép pénzösszeg gyűlt össze a kb. 250 kárpátaljai baptista testvér megsegítésére. Fontos ezt hangsúlyozni, hogy most elsősorban testvéri közösségünk legközelebbi tagjait igyekeztünk segíteni. Részletek és a hálaadás hangjai az alább összegyűjtött beszámolókból csendülnek ki... A további akciókkal kapcsolatban kövessék a weboldalt, illetve Facebook-oldalunkat. Isten áldjon minden adományt, adományozót és segítségre szorulót!

2015. március 4.

Február 25-én elkezdődik a gyűjtés, és bő egy hétre rá a következő beszámoló olvasható...

„Áldott legyen az Isten azért a szeretetért és áldozatkészségért, amit most ezen időkhöz itt a nagyváradi missziókerületben tapasztalunk!

Kárpátaljai testvéreink nehéz helyzete megindította a testvéri szívet és Szabó András testvér beszámolója szerint egyre-másra érkeznek a felajánlások, az adományok gyülekezetek és magánszemélyek részéről. Igazán megható és csodálatra méltó az, ahogyan Isten Lelke munkálkodik, a testvéri szeretet és felelősségvállalás tekintetében. Eltökélt szándékunk, hogy közvetlenül rászoruló testvéreinkhez juttassuk el a segítséget, minél hamarabb! Ezen a héten, illetve vasárnap, ha még lesznek gyűjtések, felajánlások, akkor a jövő héten már célba is juthat a SZERETET az Úr Jézus nevében. Ámen! Úgy legyen!”

(Veress Efraim, a nagyváradi missziókerület elnöke)

Március 7.

Megérkezett az első segélyszállítmány Kárpátaljára

„Isten kegyelméből március 6-án, pénteken este megérkezett Kárpátaljára az első természetbeni szállítmány, amit a testvérek adakoztak. Annak

ellenére, hogy lehetetlennek tűnt a határon való átkelés a jól megpakolt kisbusszal, Isten elküldte az ő angyalát és adott jóindulatot a vámósoknak is, hogy ne akadályozzák az adományok célba jutását. Az is látható, hogy széles összefogássá terebélyesedik ez a kezdeményezés, mert a zilahi gyülekezet is jelentős összeget adományozott erre a célra, és még magyarországi testvéreink részéről is érdeklődés tapasztalható a segítségnyújtás iránt. Áldott legyen az Isten azért a szeretetért, amit az adományozókon keresztül áraszt kárpátaljai testvéreinkre!” (V. E.)

Március 10.

Készülünk a következő útra...

„Ha az Úr is segít, akkor holnap kora reggel, Szabó András lelkipásztor testvérrel újra elindulunk Kárpátaljára, hogy a gyülekezeteink és mások adományát célba juttassuk. Aki teheti, imádkozzon ezért a misszióért! Az alábbiakban az első szállítmány célba érkezéséről lehet olvasni, Szabó András testvérünk beszámolójában (V. E.)

„Kedves testvérek! Hálás vagyok, hogy beszámolhatok arról az örömről, amellyel Isten megajándékozott a kárpátaljai utunk során. Amint már a korábbi tudósításokból értesültetek, március 6-án este későn, Isten

csodálatos vezetése által sikerült átmenni és átvinni a határon azokat az adományokat, melyeket a testvérek nagy szeretettel összegyűjtöttek a kárpátaljai testvéreknek. Amit ott láttam, az nem egy könnyű helyzet. Az emberek nagyon el vannak csüggedve, kilátástalanok. Az ige arra is tanít, hogy a csüggedt kezeket és a lankadt térdeket erősítsük. Ha valaha szükség volt erre, akkor ez most van. A testvérek nagyon megörültek annak, amit az erdélyi testvérek kezdeményeztek a segítségnyújtásban. A határon való átkelés az adományokkal nem volt ugyan akadálymentes, de Isten minden akadályt elhárított az útból. Dicsőség érte! Voltak testvérek, akik féltek, hogy elkobozzák az adományokat és a hadsereg kezébe kerülnek, ezért nem látták tanácsosnak az átkelést a megrakott busszal. De az Isten Lelke biztatott, hogy próbáljuk meg. Így aztán Bocskor Viktor és Veress Efraim testvéremmel imádkozva és beszélgetve arra a döntésre jutottam, hogy meg kell próbálni az átkelést, mert az aki kezdeményezte ezt az egész munkát, meg is fogja védeni.

Békességgel betelve indultunk útnak az Úr és Bocskor testvér vezetésével. Így, Isten csodálatos kegyelméből sikeresen átkeltünk a határon. Az ott létem során négy gyülekezetben volt lehetőségem részt venni, és a test-

vérek nagy szeretettel fogadtak. Az emberek örülnek a segítségnek, de talán jobban örültek az evangéliumnak, mint az adománynak, hiszen szombat este az egyik gyülekezetben másfél órát tartott az igehirdetés, és az emberek nem akartak hazamenni. A fizikai szükség is óriási. Hogy mennyire, azt egy történettel szeretném illusztrálni. Az egyik családnál, akiknél voltam, elmondták, hogy a vasárnapi ebédhez egy kis desszertet szerettek volna. Ez néhány szilvás gombócból állt, és egy egész hétig spóroltak, hogy a hozzá való kevés lisztet és miegyebet meg tudják vásárolni. Így a hét többi napjára maradt a sós vízben főtt krumpli. Ebből le lehet vonni a következtetést, hogy milyen nagy a szükség. Ezért is viszünk egy újabb szállítmányt a testvérek adományából, amiről majd ismét szeretnék beszámolni. Arra kerek mindenkit, hogy imádkozzatok értem és azokért, akik segítenek ebben a szolgálatban, hogy bölcsen, becsületesen és bátran tudjuk elvégezni azt, amivel Isten és a testvérek megbíztak! Testvéri szeretettel, Szabó András lelkipásztor.”

Március 11.

Ismét vihettünk segítséget kárpátaljai testvéreinknek... Áldott legyen az Úr neve!

„Korán reggel indultunk a természetbeni segélyszállítmánnyal, melyet Nagyvarsányban pakoltunk ki az

imaháznál. Onnan fogják a kárpátaljai testvérek apránként átvinni, hogy az egészet egyszerre el ne kobozzák. Miután a helyi lelkipásztorral imádkoztunk, betértünk Katona László testvéréhez is, ahol vagy két órát is elbeszélgettünk, imádkoztunk, ebédeltünk. Ezután érkeztek meg a beregszászi magyar baptista imaházba du. 2 órára, ahol találkozó volt a kárpátaljai baptista lelkipásztorokkal, lelki munkásokkal. Velük együtt osztottunk el több mint 7000 eurót úgy, hogy minden egyes bemeztett gyülekezeti tagnak jusson egy akkora élelmiszer csomag, ami egy fél havi keresetből vehető meg. A gyűjtést ezután is folytatjuk, mert a helyzet odakint nem javult, hanem inkább rosszabbodott.” (V. E.)

Március 11.

Kelemen Szabolcs, kárpátaljai misszionáriusunk beszámolója.

„Kedves Szolgatársak! Szeretnénk köszönetet mondani azokért az adományokért, amelyet a kárpátaljai testvérek megsegítésére szerveztek az erdélyi magyar baptista gyülekezetekben, ha jól értettem leginkább a nagyváradi missziókerületben. Az öszszegyűlt adomány értéke 5380 euró és 2300 amerikai dollár volt. Ezt az összeget 2015. március 11-én elhozta Veress Efraim és Szabó András. Itt elosztottuk gyülekezetenként taglétszám szerint. Így tehát összesen 274 személy/család részesül élelmiszer-csomagban.

Minden gyülekezet lelkipásztora és vezetősége felelős azért, hogy a kapott adományból élelmiszer-csomagot állítson össze és átadja a gyülekezet tagjainak családonként. Minden ilyen élelmiszer-csomag átvévésekor aláír egy elismervényt az, aki kapja, hogy megkapta a bizonyos értékű élelmiszer-csomagot. Egy főre eső adomány 27 euró vagy kb. 672 griveny, ami kb. 130 Ront tesz ki. Itten 672 grivenyből egy család megvehet 2-3 hétre való alapélelmiszert (függ a család méretétől, hogy hány fős családról van szó). Pl 1 kg kenyér itten 17 griveny (egy hónapra 30 szorozva 17 egyenlő 510 griveny csak a kenyér).

Itt az élelmiszerek nagyjából ugyanannyiba kerülnek, mint Romániában, van néhány, ami talán itt egy kicsivel még olcsóbbis. Két héttel korábban volt itt egy jelentős áremelés az élelmiszerek terén és a legtöbbje kétszeresére is nőtt. Az itt élőknek

nehéz megvenni, mert a nyugdíjak, gyári fizetések nem emelkedtek.

Pl. az átlag nyugdíj 1050 griveny, ami a tavaly év elején ért 130 \$, most viszont ugyanaz a nyugdíj ér 48 \$.

A pénzbeli adományok mellett még nagyon sok tartós élelmiszer adomány is volt. Ennek egy része már Beregszászon van, a többi viszont Nagyvarsányban van letéve és onnan kell apránként áthozni. Ez azért van ott letéve mivel a határon nagyon nehéz élelmiszert átvinni. Hivatalos források szerint egy személy csak 2 kg élelmiszert vihet be az országba.

Még egyszer nagyon szépen köszönünk minden adományt! *Krisztusban, szeretettel, Kelemen Szabolcs*.”

Március 17.

Bocskor Viktor beszámolója.

„Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis inségbe jut.” (Péld 11:24) A napokban Atyánk jónak látta irányunkba is gyakorolni azt a szeretetét, amit a 2Kor 8-ból tudunk, hogy egykor a Jeruzsálemben élő, nehézségek között hánykolódó gyermekei között árasztott ki.

Ugyan így indította fel Urunk Erdélyben élő gyermeki szívét arra, hogy az érettünk történo könyörgés és a testvéri kapcsolat ápolása mellett anyagi javaikat is osszák meg velünk. Átéltettük, hogy az adakozáshoz, a testvéri törődéshez nem anyagi bőség kell, hanem újjászületés. A Szentlélek nem csak a szívet tölti be, hanem a zsebet is megszenteli. Szabó András és Veress Efraim testvéreink 11-én áthozták Kárpátaljára azt az adományt, amit a Romániai Magyar Baptista Szövetség nagyváradi missziókerületében élő baptista testvéreink, az újszövetségi bemeztésben részesültek, hitüket megvallók és Megváltójukat követők számára gyűjtöttek össze. Az adomány vasárnap – a gyülekezeti csendesnap végén – került átadásra az ötvenöt bemeztett testvér között. Örömmel fogadtuk, Urunkat dicsőítve köszönjük, és a belőle nyert energiát Országá Építésére használjuk.”

Líd és összeállítás: GÖNCZI GÉZA

Akik továbbra is segíteni szeretnének, Szabó Andrással vegyék fel a kapcsolatot (+40-735-500944). Pénzadományt a Transilvania Banknál nyitott bankszámlára lehet utalni (RO89BTRL00501205W39249X) „Kárpátalja” megjegyzéssel.

Az örmény népirtásra emlékezünk

Az évszázadok során sokat szenvedtek hazájukban, elsősorban hitük miatt; a muzulmán terjeszkedésnek ellennálltak, munkájukon áldás volt – ez gyűlöletet és irigységet váltott ki irántuk a környező népekből. 1915. április 24-én az értelmiség színe-javát gyűjtötte össze Isztambulba az ifjútörök hatalom és végeztette ki. Elkezdődött a kitelepítés: az erőltetett menetben, a sivatagi utakon sokan elhullottak, a megmaradtakat agyonlőtték, lefejezték a gyilkolásra kiképzett örök – kb. másfélmillióan pusztultak így el száz esztendővel ezelőtt.

A 20. század első nagy népirtásáról nem csupán azért szükséges szólnunk, mert a centenárium esztendő ezt indokoltá teszi, hanem azért is, mert napjaink egyre fokozódó keresztényüldözései felelevenítik az 1915-ös, rettenetes események fájdalmas emlékét. Az történt ugyanis, hogy míg a világ országai a háború zűrzavarában saját bajaikkal voltak elfoglalva, addig a török kormány az iszlám tengerben évszázadokon át kitartó, keresztény örmény nép módszeres elpusztítását tűzte ki célul. Mostanáig 22 ország ismerte el genocídiumként, népirtásként a száz esztendővel ezelőtti eseményeket.

A népirtás emlékműve Jerevánban

Törökország azonban kitartóan állítja, hogy a háborús idők természetes velejárója volt (!), ami az örményekkel történt, nem pedig kitervezett népirtás.

Kultúrájuk több ezer esztendő

A hajdani Örményország bibliai föld: itt található az Ararát hegye, melyen Nőé bárkája megfeneklett (ma már Törökország területe). Az örmények Nőé Jáfet ágán való leszármazottjától, Hajktól eredeztetik népük történetét, rá utal országuk örmény megnevezése (Hayastan: Hayk országa) is. Több ezer esztendő kultúráról van tehát szó, mely mára – a sok megpróbáltatás, szándékos pusztítás során – elveszítette egykori fényét. A hagyomány szerint Bertalan és Taddeus apostol vitte el elsőként az evangéliumot az örmények közé, egyházukat azért nevezik Örmény Apostoli Egyháznak. Az örmények egy része a későbbi „térítések” során római katolikus lett.

A kereszténységet korán felvették

Egyháztörténeti tény, hogy a világ első országa, amelyben államvallássá tették a kereszténységet. Kr.u. 301-ben került rá sor, jóval Nagy Konstantin milánói ediktuma (Kr.u. 313) előtt. III.Tiridát pogány király nem sokkal azután, hogy egy általa korábban megkínztatott, Gergely nevű keresztény imádkozott érte, teljesen meggyógyult. Ezt követően megkeresztelkedett, becsüntette országában a pogány kultuszt, és megbízta Gergelyt (aki nem sokára megkapta a „Világosító” nevet), hogy szervezze meg, és vezesse a keresztény állam-egyházat. A keresztény hit és nemzeti öntudat erősödéséhez nagyban hozzájárult az eredetileg 36 betűt tartalmazó örmény ábécé megalkotása (Kr.u. 405), és az oktatás megszervezése is, ami Meszrop Mastoc nevéhez fűződik.

Megtelepedtek Erdélyben is

Az évszázadok során az örményeknek sokat kellett szenvedniük saját hazájukban, elsősorban hitük

Szamosújvár, az örmény katedrális.

A mai Örményország határai.

(Illusztráció: Magyar Nagylexikon.)

miatt. A muzulmán terjeszkedésnek ellennálltak, munkájukon áldás volt – ez gyűlöletet és irigységet váltott ki irántuk a környező népekből.

Az „ezeregy tornyú” főváros, Ánı lakói 1239-ben menekülni kényszerültek, s biztonságosabb élet reményében a Krım-félszigeten telepedtek le. Nem sok idő múlva a tatár és török előrenyomulás elöl egyik részük Moldva, másik részük Lengyelország felé menekült tovább.

Moldvában a 14-15. században hét várost alapítottak. Mivel megpróbálták az ortodox vallásra való áttérésre kényszeríteni őket, újra otthagyták lakóhelyüket és Erdély felé vették útjukat – mintegy 3000 család.

A Keleti-Kárpátok bérceiből I. Apafi Mihály fejedelem 1672-ben behívta őket Erdélybe, és letelepedési engedélyt adott nekik. Az évszázadok során, míg menekülésre, továbbvándorlásra kényszerültek, főként kereskedésből tartották fenn magukat. A fejedelem – látva becsületességüket és sikereiket – Erdély gazdasági életének fellendítését remélte tőlük.

Az Erdélybe települt kb. 15.000 örmény között a hagyomány szerint egy sem volt írástudatlan, szolga vagy szegény. Később két várost építettek maguknak: Szamosújvárt (Armenopolis) és Erzsébetvárost, de jelentős számban éltek Gyergyószentmiklóson és Csíkszépvízen is. Ma talán nincs is

olyan magyar település Erdélyben, ahol ne élneek örmény származású emberek. A magyar szellemi élet kiválóságai sorába emelkedtek közülük sokan – elég, ha csak a Lászlóffy, a Mártonfi, a Kapdebő, a Murádin, a Jakobovits, a Hollósy, a Patrubány nevekre gondolunk.

Osztokodtak országukon

A 16. században a muzulmán törökök és perzsák osztoknak Örményországon. Miután a 18-19. században Oroszország megszerzi az örmény területek keleti részét, örmények tízezrei települnek át a török és perzsa részről. Ennek az volt az oka, hogy a kisebbségi létbe kényszerült örményekkel (és általában a keresztyén állampolgárokkal) szemben erőteljesen diszkriminatív törvényeket léptettek érvénybe.

A 19. század végén

Az örmények iránti gyűlölet II. Abdul Hamid szultán uralkodása (1876-1909) idején csak fokozódott úgyannyira, hogy az Oszmán Birodalom közeli felbomlását megsejtő örmények között gyakorta rendeztek vérfürdőket. Ezek közül a legnevezetesebb az 1895-ös erzerumi mészárlás, melyről a New York Times úgy tájékoztatott, mint „a kis-ázsiai keresztyének megsemmisítésére irányuló nyilvánvaló politikai törekvéstről”.

A 20. század elején

1909 őszén az úgynevezett „ifjútörök” kormányzat (Ittihád) veszi át a hatalmat. 1914-ben a központi hatalmak oldalán Törökország is belép a világháborúba. Enver pasa, a hadügyminiszter, támadást intézett az oroszok ellen Baku városának visszafoglalásáért, de a kísérlet súlyos kudarcba fulladt. Ezidő közben a török seregek az Oszmán Birodalom felbomlását előidéző vereségeket szenvedtek a

balkáni területeken is. A veszteségekért Enver pasa az örményeket hibáztatta, szerinte az oroszok pártjára álltak, és elősegítették a birodalom egy-ségének megbomlását.

Tervezett népirtás

Az örmények elleni, hosszú idők óta tartó gyűlölet és a kipusztításukra tett kísérletek egyértelmű igazolását vélték most az ifjútörökök felismerni, és feljogosultnak érezték magukat arra, hogy az „armeni milleti” (örmény kisebbség) teljes felszámolásához határozottan hozzáállanak.

1915. április 24-én az örmény értelmiség színe-javát, mintegy 250 embert gyűjtöttek össze Isztambulba, és még aznap éjszaka kivégezték őket. Ettől az időponttól számítjuk a genocídium kezdetét. Létrejött a Deportá-

„Nóé lejön az Ararat hegyéről” – I.K. Ajvazovszkij festménye (1889) a jereváni Nemzeti Galériában.

lási Bizottság, mely részletes programot dolgozott ki a szörnyű, módszeres népirtásra. Nemsokára elkezdődött az anatóliai örmények kitelepítése, majd más területekről is kényszerítették őket lakóhelyük elhagyására.

Végeláthatatlan sorok kígyóztak az utakon, a forró sivatagokban. Sokan már az első napokban elpusztultak az erőltetett menetben víz és élelem híján, másokat agyonlőttek, lefejeztek. Így pusztult el több mint másfélmillió örmény száz esztendővel ezelőtt az Enver (hadügyminiszter), Talaat (belügyminiszter) és Gemal (Kons-

Az Azat folyó völgye a Gegam hegységben; az ország területének 40 %-a 2000 m-nél magasabb hegységvidék.

tantinápoly kormányzója, tengerészeti miniszter) pasa kegyetlen intézkedései során.

Azóta április 24-e az örmény nép nemzeti gyásznapja. A népirtás emlékére számos alkotás született minden művészeti ágban, ezek között talán a legkiemelkedőbb az osztrák Werfel *A Musza Dagh negyven napja* című monumentális regénye.

Szétszórtan a nagyvilágban

Örményországban ma alig több mint hárommillió örmény él, a többi hétmillió szerte az egész világon. A Szovjetunió felbomlása után az eredeti területének csupán alig egy tizedét birtokló Örményország volt az első állam, amely önállósult 1991-ben.

Ekkor összesen négy baptista gyülekezet működött az országban, kb. 350 taggal. Az ateista rendszer alóli felszabadulás után nagy lelki ébredés kezdődött el az örmények között, amely mind a mai napig tart. A gyülekezetek száma immár megközelíti a 300-at, a tagoké pedig a 7000-et. Az örményországi baptisták 1998-óta teológiai szemináriumot működtetnek a fővárosban, Jerevánban, mely intézményben immár több mint hetven személy készült fel a lelki munkára. Erőteljes missziót végeznek a kurdok között is, szinte napról-napra növekszik a gyülekezetplántálások és a megtérők száma.

A 20. század másik nagy népirtásának, a holokausztnak hirhedt szervezője feltette a kérdést annakidején: „Ki emlékszik ma már az örményekre?” A történelem nem őt igazolta.

KISS LEHEL *lp.*

Szamosújvár

(Cikkírónk az erdélyi magyar baptista történelmi bizottság elnöke.)

Az ország közepén, közel 2000 m magasan a Szeván-tó, a 9. sz.-ban épült a partján kolostor.

„Tanuljatok jól tenni; törekedjete igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét.” (Ézs 1:17)

Misszió az árvákért

2014. szeptember 30-án a szövetségi tanácsülésen Kőszegi Dániel testvér, a Keresztyén Cigány Misszió alapítvány alapítója elmondta, hogy szeretne egy árvákat segítő szolgálatot is létrehozni, hívó, nevelőszülői hálózattal. Ezt egy külön erre a célra létrehozandó alapítvány keretében végeznék, a Romániai Magyar Baptista Szövetség égisze alatt. A Szövetség tanácsa úgy határozott, hogy támogatja ezt a kezdeményezést és az Alapítvány szándékáról értesíti a gyülekezeteket. Március első felében a margittai bíróság bejegyezte a **Keresztyén Misszió az Árvákért Alapítványt**, mely megkezdheti működését. A missziós látásról, tapasztalatokról és a munkatársakról az alapító **Kőszegi Dánielt** kérdeztük.

□ Mi az árvamisszió célja, van-e egy bibliai idézet ezt megfogalmazni?

– *Kőszegi Dániel:* A cigánymisszió küldetési igéje a Lk 14,23: „*Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megtegyen az én házam.*” Meggyőződése, ma ezt a korszakot éljük. Európában a legszegényebb, legkriminálisztikusabb, a legelvetettebb nép a cigány. Ezért ma különös figyelemmel éreztük küldi szolgálát az Úr. Az árvamisszió a cigánymisszió szerves része, hiszen az árva, elvetett gyermekek túlnyomó többsége cigány. Értelem-szerűen az árvamisszió nélkül hiányos lenne a cigánymisszió – a két kérdést csak egyben szabad kezelni. Az, hogy az elvetett, árva gyermekek felkarolása a hívő keresztyének alapküldetése, számomra sosem volt kétséges.

□ Honnan a szociális érzékenysége?

– 1972 szeptemberében, egy vasárnap délután indult el édesapám és édesanyám, egy Csepel teherautó platóján, egy közeli falucska cigányaihoz, hogy Jézusról beszéljenek nekik. Amikor haza jöttek – jól emlékszem a beszámolóra, a döbbenetre, a korszakváltó felfedezésre –, „még a cigányok is fogadják az ígét!”, mondta csodálkozva édesapám. Addig mintha nem is egyenrangú emberek lettek volna, úgy kezeltük őket, talán nem csak mi, de általában a fehér emberek. A felfedezés korszaknyitó lett az életünkben. Én kezdő gimnazista lévén, ha tehettem, édesapámmal mentem a cigányokhoz, egyre több községbe ígét hirdetni. Jónéhány gyülekezet alakult. Sok-sok örömet, gyógyulást, szabadulást láttam. Egy-szer a kártyavető néni szabadult meg, és újságolta boldogan, hogyan dobálta a kártya lapjait, mely addig jó jövedelmet biztosított neki, egyenként a csikós sparhelt tűzébe. Más esetben az epilepsziásért imádkoztunk, és ezt

követően halála napjáig nem jött rá a roham. Túrricse, Uszka, Tisza-becs és a környék más gyülekezetei mára országos hírű cigány közösségekké váltak.

Voltak tehát élményeim, de az élet sokáig más irányba sodort, amíg egy személyes válság kapcsán beszélgettem velem a Lélek: álmaimban, még fel sem ébredtem és megmagyarázta az álmokat, igéivel, mely rhémaként elvitathatatlan útmutatások voltak. Az Úr egyértelművé tette, mit vár tőlem.

Az 1998-as alapítványi indulás óta többször döbbenettel tapasztaltam, Isten közvetlenül is beleszól a misszió munkájába, annak alakulásába, olykor hátborzongató, valóságos erővel. Ilyenkor pedig mindig visszacseng bennem az ige: „*magam keresem meg nyájamat és magam tudakozodom utána*” (Ez 34,11). Ez tehát nem emberek vagy csoportok munkája, mert mögöttünk nagyon is valóságosan ott áll az Úr! Gyönyörködve figyelem a Lélek munkáját, hogy egyre több komoly munkatárs kapcsolódik be, Isten hívásának engedelmeskedve, a cigány- és az árvamisszióba.

□ Mi indította arra, hogy ezeket a missziókat támogassa?

– Az Úrral, gyermekkoromtól fogva sok kedves átélést kaptam. A tá-lentumos példázat szerint mindenki kapott valami ajándékot Istentől, ami egyben elhívás is a szolgálatra – ezt kell felismernünk és sáfarkodnunk vele; számomra a cigány- és árvamisszió jelenti ezt az elhívást. Ennek igyekszem eleget tenni, nem csak az ige hirdetésével vagy személyes bátorítással, hanem az Istentől kapott anyagi javaink odaszánásával is. „*Minden jó adomány onnan felülről*

való” (Jak 1,17.) Hálát adok az Úrnak, hogy megáldotta cégeinket. Fontosnak tartom, hogy erőforrásainkat az Úr szolgálatába állítsuk! Az árvamisszió teljes fedezete most még nincs meg. Viszont hitelődeink sem kaptak meg előre

mindent, de Isten tudott csodákat művelni velük! Én is örömmel engedem előre Isten csodát művelő erejét!

□ Ötlettől a megvalósításig – segít a vállalkozói tapasztalat?

– A hetvenes évek magyarországi lelki ébredésében fiatalemberként vettem részt. A hatóság ezért klerikális reakcióként kezelte, és nem engedett felsőoktatási intézménybe. Azonnal szakmát kezdtem tanulni, még nem ismerve az elektronika sikeres jövőjét, 25 évesen saját szervizem lett, és elindult a vállalkozói pályám. Tehát amit a sátán ellenem kívánt tenni, az Úr azt a javamra fordította. Megjegyzem, a lelki közösség némelyik vezetője óvott a hamis mammontól, mivel fehér hollónak számított akkoriban a vállalkozó hívő ember. Az atyafiak közül is sokan nem tudták elképzelni, hogy lehet tisztességesen – politikai hátszél, vagy csalások nélkül – munkálkodni.

Ma, hála Istennek, országos jelentőségű cégünk van és lehetőségeink is a misszió támogatására. Induláskor ezt még nem tudtam. Közel húsz éve látom ebben is kibontakozni a Lélek áldását, és dicsérem érte az Urat!

A szocializmusban mindig vártuk a külföldi testvérek segítségét, például hogy a misszióba induláshoz szükséges benzint ki tudjuk fizetni. Ma már nincs ilyen várakozás... Szívemből kívánom, hogy minél több testvérem, főleg a fiatalok, saját vállalkozásban gondolkodjanak, és tanulják meg

⇒ azt igei alapokra helyezve, jó sáfárként működtetni nem csak a családjuk, de Isten országa számára is!

A misszióban is számottevő a „menedzsment”, amit hála az Úrnak, kiváló munkatársakkal közösen végzünk. Kiváltság számomra, hogy a lelki munkában is részt vállalhatok. Nagy öröm, amikor megtérőket, bemerítkezőket látok. Egyre több a délutáni iskolánkba járó cigány fiatal.

Hitben láthatom a hívő házaspárokhoz kihelyezett cigány árvákat. Szívem ilyenkor csordultig telik hálával, ettől többet nem adhatott volna az Úr! Érdemes imádkozni, dolgozni, áldozni!

□ Számítanak-e a kapcsolatok?

– Komoly, megalapozott emberi kapcsolatok nélkül lehetetlen a missziót végezni. Legszívesebben most is többes számban válaszolnék, hiszen odaszánt, kiváló munkatársaink vannak – a misszióknak ez az egyik legnagyobb értéke! Itt kell elmondanom, hogy a munkatársak személyes elhivatottságát az élet naponként teszteli; aki nem kapott Istentől elhívást, az hamar odébb áll. Kipróbált csapattal pedig nagy megtiszteltetés együtt dolgozni! Nem utolsó szempont, hogy a Romániai Magyar Baptista Szövetséggel közösen végezzük a munkát, az alapítvány elkötelezte magát a baptista testvérek felé. Korábban volt is bennem szorongás, mi történik, ha életünk fonala megszakadt – akár az enyém, akár vezető munkatársaim közül valaké – megáll a munka? Határozott látásom alakult ki, hogy ez nem csupán egy alapítványi munka, annál sokkal több: a gyülekezetek lelki felelőssége ez és az egyházé! Az emberi és egyházi kapcsolatrendszerünk tehát így áll fent: baptisták vagyunk és baptista gyülekezeteket építünk.

□ Milyen az együttműködésük a hasonló szervezetekkel?

– Az Úr maga küldött hozzánk jó néhány országból gyülekezeteket, misszió-társaságokat, magánszemélyeket, sőt egyházi iskolákat – némelyekkel hosszú évek óta tartó kiváló kapcsolatunk van. Ha csak azt említem, hogy kezdetben az imaház-építések teljes költségvetése a mi misszióknak vállára nehezedet, ma pedig több mint kilencven százalékát ezek a kapcsolatok állják, talán érzékeltet valamit ennek jelentőségéről. Például anyanyelvi holland szakmai fordítónk van,

önkéntesen, vagy zsidó támogatónk, aki évek óta hűségesen adakozik az oktatásunkra. Csapatmunka ez, a szó legszorosabb értelmében! Minden segítő, szolgáló, Istentől küldött lélek fontos építőköve ennek a csodálatos szolgálatnak! Az árvamisszió lehetőségei pedig még ezután jönnek!

□ Vannak-e más erőforrások – pályázati, vagy állami segítség –, amire majd támaszkodhatnak; mennyire tartja ön ezt fontosnak?

– Nem biztos, hogy mindent jól csinálunk (persze a dolgokat sokféle szemszögből lehet megítélni). Eddig egy fillért sem kértünk, és nem is kaptunk állami költségvetésből (ilyenformán kivédtük a „külső” beleszólás lehetőségét is). Azt viszont valódi csodaként éltük meg, hogy az Úr mindig, mindent időben kirendelt, kéregetnünk nem kellett. Most, az árvamisszió elindításával, úgy vélem, hogy a gyermekek után járó állami fejkvótát igénybe fogjuk venni. Ez azonban elég kis összeg, amely nem elegendő egy gyermek eltartására, a hiányzó részt nekünk kell pótolnunk. (Magyarországon ez a támogatási összeg két és félszerese a romániai értéknek.) Nem állítom, hogy sohasem fogunk pályázni. Erre odafigyel az alapítvány kuratóriuma, felelős vezető testvérek vállán nyugszik majd a döntés.

□ Mi a véleménye az evangéliumi felekezetek szociális-karitatív munkához való hozzáállásáról, kell-e ebben változniuk?

– Évtizedes tapasztalat, hogy a cigányságot, és a missziót pénzzel és adományokkal nem csak segíteni, de tönkre is lehet tenni. Az tény, hogy nagy szükséget szenvednek. Viszont a bölcsstelen és szakszerűtlen segítség, sokszor még a jó szándék is inkább rombol rajtuk, olyannyira, hogy akár a hitben is megrendülnek. Láttam olyat, hogy az istentiszteletet követően a dobozokba kihelyezett adományokat mint a szarkák, tépték-marták egymás kezéből, az ütlegetéseket sem kímélve rontottak egymásnak. Akkor megfogadtam: ilyesmit soha többet! Mi, a lelkész testvéreinkkel, ismervé a családokat, a gyerekek életkorát, célirányosan készítjük a segélycsomagot, – úgymond csendben, az alapítvány munkatársaival évente többször is, folyamatosan. Ilyenképpen a karácsonyi cipősdoboz akciónál, amely

Jézusról beszélgetni

„És beszélgettek egymással mindarról, ami történt” (Lk 24:14)

A két tanítvány Jeruzsálemben volt, amikor Jézust keresztre feszítették, és most hozzájuk is eljutott a hír, hogy feltámadt. Volt miről beszélgetniük.

Amikor kezd egyre nyilvánvalóbbá válni, hogy Jézus él, mindig van miről beszélni. Ha nem beszélgetünk Jézusról, az legtöbb esetben azért van, mert Jézus nem olyan nagyon valóságos a számunkra. Jézus feltámadásának ténye mindent megváltoztatott az emmausi úton hazafelé tartó tanítványok életében.

Jézus minden szükségét betöltött, minden élethelyzetben győzelmet aratott, és igyekezett mindenkivel jót tenni. Most ők ketten arról beszélgethettek, hogyan ismétlődhetne ez meg, ha Jézus él. Jézusról beszélgetni egymással **olyan gyakorlat**, amelyet mi is folytathatunk ma.

(Igazgyöngyök, 2014. szept-okt.)

egyébként nagyszerű ötlet, sokkal többet tudunk eljuttatni a családoknak.

Más felekezetek karitatív szervezeteivel is jó kapcsolatunk van, kölcsönösen segítjük egymást. Ha nekünk több van valamiből, cseréljük olyan dolgokra, amire nagy szükségünk van. Legutóbb például iskolapadokat és székeket kaptunk kiváló minőségben, amit munkatársaink el is vittek a gyergyószentmiklósi iskolánkba... Tehát keresztyéni, testvéri együttműködésben vagyunk velük, ez nagyon fontos, és hasznos kapcsolat! Örömmel mondhatom, hogy a karitatív szolgálatban más, akár nagygyeházi közösségek, oroszlánrészt vállalnak, és példát mutatnak nekünk, kisebb közösségeknek.

Az utolsó kérdése az volt: kell-e ebben változnunk? A szervezetek végzik a dolgukat, és nem is rosszul! Engedtessek meg, hogy befejezésül ne a szervezetekről, hanem a magános adakozókról beszéljek. Évtizedeken át vártuk, hogy a nyugati testvérek majd hoznak, majd segítenek. Évtizedek teltek el azóta. Nem állítom, hogy az átlag hívó ember kiváló anyagi helyzetbe került volna. De amikor a „szegény asszony két fillérére” gondolkodok, úgy érzem, van még miből változnunk.

Kérdezett: GÖNCZI GÉZA

A feltámadás - Istennek ereje

Néha az ember azon kapja magát, hogy valamit nagyon szeretne elmondani, de nem találja a szavakat. Olyan nagy és jelentőségteljes az, amit mondani szeretne, hogy akármennyire fokozza, színezi a kifejezéseket, nem adják vissza mondanivalójának a teljességét. Nem csak velünk történnek meg hasonló esetek, magával Pál apostollal is megtörtént, amikor az efézusi gyülekezetnek a feltámadás erejéről írt (Ef 1,18-20).

Vissza lehet-e adni azt az érzést, amit egy ember él át akkor, amikor találkozik egy olyan személlyel, akiről azt gondolta, hogy meghalt, s talán látta eltemetni is őt, vagy azt az érzést, amikor az ember saját maga tapasztalja meg a feltámadás erejét? Ezt élték át

a tanítványok, és őket nem érdekelte, hogy kinek és milyen formában, csak elmondhassák az embereknek:

Krisztus feltámadt! Mert ez a lényege a feltámadásnak, hogy az emberek meglássák Istennek Krisztusban munkálkodó mérhetetlen erejét.

Ez az erő nem a feltámadás pillanatában teljesedett ki, sőt ez csak a kezdet volt a kiteljesedéshez, amely bennünk, emberekben megmutatkozik. Hiszen lehetőségünk van győzedelmeskedni bűnös természetünk felett, egészen odáig, hogy testünk is feltámad a halálból, mert ez az erő munkálkodik bennünk.

A húsvét nem csupán egy történelmi eseményről való megemlékezés, hanem az Élet Ünnepe! Azok élnek

igazán, akikben Isten ereje hatékonyan munkálkodik, azzal az erővel, amellyel feltámasztotta Krisztust a halálból.

A Krisztus feltámadásában való hit nem csupán egy igazságnak az elfogadása, sokkal inkább ennek az igazságnak a megismerése. Sokszor, a mi hitünk abban merül ki, hogy elfogadjuk a bűnbocsánatot és az örök élet ígértét, és amikor a kísértés jön, elbukunk, jönnek a próbák és tanácsstalanok vagyunk. Pedig a feltámadás ereje a rendelkezésünkre áll, nem csak akkor lehet a miénk, amikor megtérünk, hanem Isten ezzel az erővel akar betölteni, megerősíteni bennünket minden nap.

SZABÓ SZILÁRD, *EMaBISz elnök*

Ifjúságok bemutatkozása

SZILÁGYERKED

Kegyelemnek tartjuk, hogy az alig ötszáz lelkes Erkeden baptista ifjúság van. Alkalmainkon rendszerint tizenöt-húszan gyűlünk össze vasárnap esténként, mert többnyire akkor vagyunk itthon. Sokan közülünk huzamosabb ideig nem tartózkodhatnak Erkeden, munkahely vagy egyetem miatt.

Történt egy nagyobb generációcsere, ezért az együttlétek gyakran szólnak egymás aktuális életének megismeréséről. Ezt szolgálja még a közös kántálás, együtt szilveszterezés, társasjáték, vetélkedők, stb. Reméljük, hogy a rendszeres nyári táborozásaink, missziós utjaink nem csak szép emlékek maradnak, és ifjúságunk valamennyi tagja meg fogja tapasztalni ezeknek áldásait!

Ami minket jellemez: rugalmasak vagyunk, egymás felé nyitottak, és könnyen befogadunk „idegeneket”, szolgálatkészek – ezzel igyekszünk a gyülekezetünk, környezetünk épülésére válni. Szeretjük a vendégeket, akik jókedvűnek és vidámnak ismerhetnek meg. Természetesen nem vagyunk tökéletesek, az önfegyelem és az egymás iránti türelem terén sokat kell meg fejlődnünk, és nem csak. Tudjuk, hogy Isten az, aki munkálkodik bennünk és kérjük Őt, hogy alakítson, formáljon bennünket, legyünk kedvesek úgy előtte, mint az emberek előtt.

Hálások vagyunk azért, mert nem a véletlen műve az, hogy az erkedi ifjúságnak vagyunk a tagjai, hanem Isten akarata és különleges terve ez az életünkre nézve. Jó szeretettel egymásra gondolni akkor, amikor nem lehetünk mindannyian együtt és nagyon örülünk a találkozásoknak. Hálások vagyunk azokért a fiatalokért, akiket Isten más helyeken is használ, akár Moldvában, Baján, másokat Békésen, Érden, Kolozsváron, Nagyváradon, Németországban, Zilahon és valamennyinket itthon, Erkeden! Szeretnénk meg tapasztalni Isten vezetését úgy a személyes életünkben, mint ifjúságunk életében is! **GÁL EVÓDIA**

TÁBOROZZUNK együtt a HARGITÁN!

Érdekel, hogy milyen is egy élettel teli élet Krisztusban? Gyere, keressük együtt a választ! Ha már betöltötted a 15 évet, jelentkezz te is a nyári országos ifjúsági táborba! Amire számíthatsz: előadások, közös dicsőítések, szemináriumok, szervezett játékok, kirándulás, kalandpark, fiatalos hangulat és társaság.

A hét témája: **Élettel teli élet**

Helyszín: Hargita Keresztyén Tábor, sos. Ciucului km 106 Vlăhița – Időpont: **augusztus 24-30.**

Részvételi díj: 300 lej, de ha május 10-ig jelentkezelsz, kedvezményesen 270 lej.

Jelentkezésed az előleg (70 lej május 10-ig, utána 100 lej) átutalásával és a jelentkezési ív kitöltésével érvényes.

A részleteket megtalálod az www.emebisz.ro oldalon.

Kapcsolattartó személy: **Ivanitzki Dávid**, tel: 0756202607, email: divanitzki@gmail.com

bankszámlaszám: RO51INGB0000999900921687 (ING Bank)

A KRASZNAI IFJÚSÁG

Kraszna szláv eredetű szó, jelentése: szép víz.

Hálásak lehetünk Istennek, hogy egy ilyen szép településen, egy ugyanilyen szép nagy gyülekezetbe helyezett minket. Egy szép nagy ifjúságnak mondhatjuk magunkat.

Az ifjúságba való belépés 14 éves kortól történik, így elég széles skálán mozog a tagok életkora, ennek is köszönhetően elég nagy létszámú az ifjúságunk.

Mindezek ellenére a krasznai ifjúság egy jó csapat, mivel mindenkinek a saját ifije a legjobb! Több generációváltás volt, de ezek nem akadályok abban, hogy a közös célok, programok, Isten és egymás iránti szeretetünk összetartsa minket.

Az ifjúságunk megközelítőleg 60 tagból áll, ebből 30-40 személy vesz részt az ifi órákon, amit keddtől este tartunk. A létszám változó az egyetemisták miatt, így télen kevesebben, nyáron többen veszünk részt az alkalmakon. Egy ideje gyülekezetünk lelkipásztora nélkül van, az ifjúsági alkalmakat az ügyvezető lelkipásztorunk Borzasi István tv., vagy az idősebb szolgálattevő testvérek tartják.

Úgy érzem, a szolgálat területén van még hova fejlődünk. Többnyire a helyi gyülekezetben

szolgálunk hétről hétre, de a körzeti gyülekezetekben is szolgálunk és a betegláto-gatásból is kivesszük a részünk.

Fiatalokhoz illően szeretünk kikapcsolódni. Vannak rendkívüli alkalmaink, amikor különösebb módon az egymás közötti kapcsolatok megerősítésére fektetjük a hangsúlyt. Ezen alkalmakat áhítattal, játézással, teázással, filmnézéssel, beszélgetéssel töltjük. Szeretjük a táborozási heteket, melyek ugyancsak a testünk és lelkünk felüdülésére szolgálnak. Különböző kis csoportos foglalkozások is vannak az ifjúságon belül, itt megemlíteném a lánykört, fiúkört.

Belátjuk, hogy nem vagyunk tökéletesek, sok mindent tehetnénk jobban, és néha mégis lankadunk, de abban a hitben, reménységben vagyunk, hogy ha az Úrban bízunk, ő felül tud emelni a mi gyengeségeinken, erőtlenégeinken!

„Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; De a kik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ézs 40:30-31)

PETKES GERGŐ

Január 3-án búcsúztunk **Hóhádi Edit** (szül. Szabó) testvérnőtől, akinek az Úr 59 évet ajándékozott. A gyászistentiszteleten, melyre a nagyszalontai temető-kertben került sor, Kovács Gyula nyugalmazott és Mezei Ödön meghívott lelkipásztor szolgált. A kápolnánál a 2Kor 12:9-10 alapján szólt az ige. A gyászoló családdal, hittestvérekkel és minden jelenlévővel megemlékeztünk elhunyt testvérnőnk példás életéről, mely a hosszas betegség időszakában is arról tett bizonyosságot, hogy az Úr kegyelme elégséges és nélkülözhetetlen mind a földi, mind pedig az örök életre nézve. A sírnál a Jn 11:25 alapján hangoztak a vigasztalás szavai.

Hóhádi testvérnő egy hívő munkatársnője bátorítására 1990-ben kezdett járni a nagyszalontai baptista gyülekezetbe. Az Úr úgy munkálkodott, hogy '91 novemberében már a bemerítés vizében, lányával együtt tanúskodhatott Megváltójáról. Hűséges tagja volt a helyi gyülekezetnek. A Jótya hosszas betegséget engedett meg testvérnőnk életében, míg 2015. január 1-én hazaszóltotta őt. Hisszük, hogy az Úr felkészítette a vele való találkozásra. Imádságunk az, hogy testvérnőnk példás élete mások számára is áldott eszköz legyen a Krisztus-követésben. **(Mezei Ödön)**

Január 22-én kísértük utolsó útjára **Németi Albert** testvért Lelén. Testvérünk 86 évet kapott ajándékba az Úrtól. Temetésén Fazakas György hadadnásdi lelkipásztor a Jn 6:39-40 alapján hirdette Isten vigasztaló szavait és Balog Ferenc helybeli lelkipásztor a Jób 42:17 alapján prédikálta a hallgatóságnak, hogy mit jelent jó vénségben és betelve az élettel elköltözni e világból. A temető-kertben Nagy Ferenc Szilágycseh-i lelkipásztor hirdette a feltámadás reménységét a Jn 5:25-29 alapján. A gyászistentiszteleten és a temető-kertben a hadadnásdi fűvös- és énekkar szolgált. Németi Albert testvér a lelei gyülekezet hűséges tagja volt. 61 évet élt házasságban. A viszontlátás reményében őrzi emlékét felesége, két gyereke és négy unokája. A gyászoló család számára kívánjuk az Úr vigasztalását. **(Balog Ildikó)**

Február 5-én kísértük utolsó útjára **Mátyási Margit** testvérnőt Poklosteleken, aki teremőjétől 89 kegyelmi évet kapott. Temetésén a vigasztalás igéjét Simon József és Bodor Sándor lelkipásztorok hirdették az 1Jn 3,1-3, ill. az Ám 4,12 alapján. Testvérnőnk nekrológiát Kiss Zoltán lp. ismertette. A sírnál Szekrényes Pál lp. a Zsolt 116,15-ből szolt; közreműködött Trubács József lp. és Kiss József diakónus. Az Úr vigasztalja és áldja meg a gyászoló család minden tagját. Boldogok a halottak, akik az Urban haltak meg! **(Kiss Zoltán)**

Józsa Istvánné, szül. Kulcsár Katalin testvérnőtől vettünk búcsút február 11-én Szilágyperecsenben, amikor Király Tibor testvér hirdette a vigasztalás igéit a Zsid 9:27 alapján, felsorolva mindazt, amelyek elrendelt dolgok minden ember számára. Ezt követően román nyelven Mogoș Dănuț szilágysomlyói lelkipásztor szólt. Testvérnőnk 1930. január 5-én született Kulcsár M. Ferencz és Terézia negyedik gyermekeként, testvérei voltak: Vilma, Ferencz, Erzsébet, Márton és Irma. Gyermekkorától szolgált a gyülekezetben, 1946-ban történt a bemerítkezése Szilágynagyfaluban, az Úrhoz hű maradt élete végéig. 33 évet élt páros életet Józsa Istvánnal. Az Úr megáldotta őket egy leánygyermekkel, aki haláláig hűségesen gondozta őt. A koporsót körülvette leánya, veje,

unokája és dédunokája, testvérei és azok családjai, a román és magyar szomszédok, a szilágysomlyói jó ismerősök. A feltámadás reményében! **(Borzási István)**

Szomorúan érintett bennünket a hír, hogy **Lovas Erzsébet (született Bogdán)** testvérnő 84 évesen az Úr hirtelen magához szólította. Testvérnőnk fiatalon megismerte az Úr Jézust, nagyon jó példa volt a gyerekei előtt, akiket szeretett és imádkozott értük. 25 évig szolgált a szatmári imaházban, mint takarító és szép emlékeket öröközünk róla. Testvérnőnk virasztása február 16-án volt, ahol Kovács Barna gyülekezeti vén és Szűcs Sándor helyi lelkipásztor hirdette az ige üzenetét. Majd 17-én volt a temetés, amire nagyon sokan összegyűltünk. Isten vigasztaló igéjét Szűcs Sándor, Dani Zsolt (Szentendre) lp.-ok hirdették, valamint Máté Róbert vetési református lelkész és Kovács Lajos. Isten vigasztalja a gyászolókat és adjon megtérést mindenkinek, hogy elkészülhessünk az örökkévalóságra. **(Szűcs Sándor)**

Szabó Eszter temetése Berettyószéplakon történt január 10-én, közvetlen és kiterjedt családja, a helyi gyülekezet, valamint a Kémerről, Lecsmeről, Ippról, Perecsenből, Margittáról, Mihályfalváról, Paptamasiból, Nagyváradról jött végtisztesség tevők jelenlétében. A vigasztalás és reménység igéit Bodor Sándor, Király Tibor, Szabó András és Fekete Csaba lelkipásztorok hirdették. A kémeri énekkar és fűvöszenekar szép szolgálata

vigasztalásként hatott az özvegyen maradt Szabó Pál testvérré és a gyászoló családra. Hálásan köszönik ezúton is áldozatos szolgálatukat. **(Szabó István, Chicago)**

Szabó Pálné Eszter 1930. június 15-én Kémere született Budai Ferencz és Erzsébet harmadik gyermekeként. Szülei a református egyház hűséges tagjai voltak. Tizenéves korában egy baleset következtében elveszítette látását a bal szemére, mégis végezte a kemény mezei munkát. 17 évesen ment férjhez az utcájukban lakó Szabó Pálhoz, házasságkötésük 1947. december 11-én volt. Az özvegy anyós kis házikójában kezdtek közös életüket, ahol később vert-falas, saját házat építettek, és családot alapítottak. Öt gyermek született ebben a házban: Pál, Sándor, István, Ilonka, és Ferencz.

'55. október derekán a szülőket meghívták a hívő szomszédok az imaházba, bemerítési istentiszteletre. Dénes Ferencz szólt az igét, majd amikor imádságra szólított azt kérte, hogy legalább három lélek fogadja szívébe aznap Jézust. A Szabó házaspár döntött Jézus Krisztus mellett. Bemerítésükre december 11-én került sor Kémere, Gombos István érszólósi lelkimunkás által.

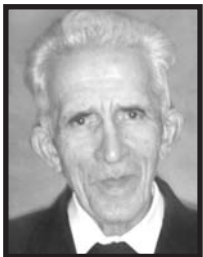
'65-ben a család átköltözött Berettyószéplakra, közelebb az édesapa munkahelyéhez. Viszont a kémeri közösség anynyira hiányzott, hogy a három nagyobb fiú sokszor a fagyos havon is átgyalogolt a délutáni istentiszteletekre és az ének-órákra. '68-ban, Széplakon született a 6. gyermek, József, akit többnyire nővére, Ilonka dajkált. Aztán teljesen beépültek a helyi gyülekezetbe, ahol fellendült az énekkar, fűvös-, majd pengetős-zenekar is alakult. Eszti néni nagy örömeire szolgált, amikor a gyülekezeti ünnepélyek alkalmából nagyszámú ifjúságot vendégelhetett meg az udvarukon.

Amikor gyermekeik kirepültek a fészekből és a szülők magukra maradtak, első unokájuk, Béla költözött hozzájuk a családjával, vállalva gondozásukat is. A fizikailag meggyengült édesanya a múlt év szeptemberben ágyba került, és azóta

fokozatosan gyengült, míg teljesen erőtlenné, tehetlenné vált. Ezekben a nehéz időkben rendkívüli szeretettel gondozták az unokái: Edit és Béla, valamint hűséges hitvestársa. Teremtője épp az Úr napján, január 4-én, vasárnap reggel szólította magához. Elhunyt nőtestvérünket gyászolják közvetlen szerettei: férje, hat gyermeke és hitvestársaik, 18 unokája és hitvestársaik, 9 dédunokája, a kiterjedt rokonsága, valamint a gyülekezet testvérisége.

Január 27-én kísértük utolsó útjára **id. Sárándi József** testvérünket Bogdándon, akinek a Jóatya 90 évet adott ajándékba. Fiatalon elfogadta az Urat, és a gyülekezet oszlopos tagja lett. Isten megengedett sok próbát is az életében – balesetben elvesztette fiatal lányát, majd 31 évet töltött özvegységben – amelyek által formálta és készítette az örök hazába való bemenetelre. A gyászistentiszteleten, a 2Kor 1,10 alapján Módi Miklós szilágyszentkirályi lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét, majd Fazakas György helyi lp. szólt a Zsolt 91,16 és a Róm 6,23-ból. A sírnál a 2Kor 4,14-5,1 igékre alapozva Fekete Csaba, a gyülekezet korábbi lelkipásztora hirdette a feltámadás valóságát. Isten vigasztalja a gyászolókat, és erősítse az élő reménységet! (**F. Gy.**)

Hosszú, gyümölcsöző élet és rövid ideig tartó betegség után szólította haza hűséges szolgálóját a Teremtő Úr, aki az ébredés idején adta át életét a Megváltónak, majd több mint 48 éven át szolgált mint diakónus – január 29-én temettük Hadadnásdon **id. Kaszta Ferenc** testvérünket, a gyászistentiszteletre nagy sokaság gyűlt össze. Az imaházban vigasztaló ígével szolgált: Módi Miklós, Balogh Ferenc, Fekete Csaba, Tatár János, Bándi Sándor, Szabó András és Fazakas György lp., a temetőkerben Tarsoly Gyula széri református lelkész.

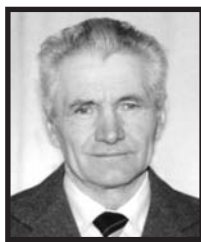

Hadd álljon itt néhány mozzanata elhunyt testvérünk életútjának.

Id. Kaszta Ferenc 1930. szeptember 5-én született, hívő szülők 4. gyermekeként. Szülei 1925-ben tértek meg, amikor Násdon megalakult az első kis baptista közösség. Az evangélium hívásának engedve fiatalon átadta életét az Úr Jézusnak, amit meg is pecsételt a bemenetelben 1947-ben, amikor 48 fehér ruhás társával együtt vallotta meg Krisztusba vetett hitét. A 60-as évekből lelki ébredés ideje érkezett 1962-ben, aminek ő is részese volt. Megújult léttel, Istentől kapott buzgósággal szolgált, hirdette az Igét ahol csak lehetett. 1966-ban, pünkösd első napján diakónussá lett avatva. Ezt a szolgálatot élete végéig odaadóan végezte. Nem csak Násdon, hanem az egész körzetben szívesen végezte a lelki munkát, örömmel, magát nem kímélve. A szomszédos gyülekezetekbe legtöbbször gyalog járt, de kerékpárral nagyobb távolságokra is elment. Hat éven át teljes körű pásztori munkát is végzett az egész körzetben, ami akkor magába foglalta a következő gyülekezeteket: Hadad, Násd, Bogdánd, Szer, Lele, Szakácsi, Menyő és Nagymon. Isten kegyelméből 8 lelkipásztorral szolgálhatott együtt, akik közül az utóbbi 3 most is jelen van. Az evangéliumot nem csak a

szószékéről hirdette. Ha valaki megfordult cipésműhelyében, nemigen ment el úgy, hogy ne halljon legalább egy Igét.

Családi életéről is tegyük említést: 56-ban kötött házasságot Szabó Eszterrel, akivel 58 évet élhettek példás házasságot. Három gyermekük született, 2 fiú és egy lány, akit az Úr 4 napos korában haza szólított. Gyermekeit, 6 unokáját és 6 dédunokáját mind nagyon szerette. Az utolsó érthető beszélgetése során menyét kérte, hogy olvassa fel az ígét az új égről és földről, aminek az igehelyét is ő mondta meg: 2Pt 3,13-14: „*De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik. Annakokáért szeretteim, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben.*” Emléke legyen áldott a családban és a gyülekezetben! (**Fazakas György**)

Berettyószéplakon február 11-én temettük **Bogdán Sándor** testvért. A kápolnánál Bodor Sándor ny. lp. a Zsolt 116, 15 és Kiss Zoltán lp. a Mt 24, 42 igék alapján hirdette Isten vigasztaló ígét.

A temetőkerben Fekete Csaba lp. a 2Kor 4,13-5,1 igék alapján beszélt a hit értékéről és annak jeleiről. A temetésen

az énekar és zenekar is szolgált.

Testvérünk 1932. október 4-én született. 1960. április 14-én kötött házasságot Dubován Eszterrel. Ezt követően költöztek Berettyószéplakra és lettek a gyülekezet tagjai. Házasságukat az Úr öt gyermekkel áldotta meg. Sándor testvér szolgált az énekarban, zenekarban, élete végéig hűségesen kivette részét az ígével való szolgálatban. Példát hagyott abban, ahogyan ápolt a közösséget az Úrral és a testvérekkel is.

A hazahívó szót nem sokkal azután kapta, miután a gyülekezettel együtt úrvacsorához járt. Az Úr adjon vigasztalást a gyászoló család számára! (**F.Cs.**)

Szebeni Sándor (74) temetése február 12-én volt Hegyközsáldobágyon. A kápolnánál ígét hirdetett Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor. Az „*Imé, áldásul volt nekem a nagy keserűség*” kezdetű igeverssel (Ézs 38,17) kiemelte, hogy súlyos betegség által az elhunyt életét elkészítette Isten a vele való találkozássá. Papp Dezső körzeti lelkipásztor a nekrológ ismertetésekor elmondta, hogy az azelőtti vasárnapon még volt alkalma úrvacsorát vinni testvérünknek, aki bizonyosságot tett, szeretne már kiköltözni e földi létből, vágyik haza – kibékülve az Úrral. A gyászistentisztelet első részét imával Kovács Elek száldobágyi gyülekezeti vén fejezte be.

A temetőkerben kezdő imát mondott Eszes Imre tv. Szentjánosról, majd a feltámadás reménységéről Papp Dezső lp. szólt a Kol 3:1-4-ből.

Szebeni Sándor anyai ágon unokatestvérem volt. Fiatalon, 17 évesen tért meg. Nagyon szerette a zenét; pár lépésre laktak az imaháztól, így sok időt fordíthatott a harmoniumon való tanulásra, szinte művészi fokra emelve a hangszeren való játékot. 52 évet élt házasságban. Gyászolja felesége, fia és két lánya valamint azok családjai, a négy unoka és egy dédunoka. Isten vigasztalja kedves mindnyájukat! (**Szilágyi László**)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

ESEMÉNYNAPTÁR – HARGITA KERESZTYÉN TÁBOR

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel, menjetek eléje vigadozva!

Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk! Az ő népe és legelőjének nyája vagyunk.

Menjetek be kapuin hálaadással, udvaraiba dicséretekkel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

Mert jó az ÚR, örökké megmarad kegyelme, és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Károli-ford., újonnan rev.)

A 100. Zsoltárral szeretnénk köszönteni és egyben meghívni a kedves testvéreket az idei táborozási időszakra. Sok szeretettel várjuk a vendégeket, bátorítunk minden korosztályt, ha teheti, jöjjön el a Hargitára a Szövetségünk keretén belül megrendezett alkalmakra! Köszönjük mindenkinek, aki vállalta valamelyik esemény megszervezését vagy lebonyolítását, és azoknak is köszönetet mondunk, akik ittlétükkel vagy imáikkal támogatnak.

- Május 29-31: *Házasság hétvége*, a Nőszövetség szervezésében: enoszovetseg@gmail.com
- Júnus 22-27: *Gyerekhét*, szervezi Kiss Ottó: 0735501672, kottok@freemail.hu
- Július 19-25: *Ifjúsági hét*, szervezi Tóth Attila: 0735501175, gipsej777@yahoo.com
- Augusztus 10-14: *Lelkipásztorok és családjaik hete*
- Augusztus 24-30: *Országos ifjúsági hét* az EMABISZ szervezésében. Téma: *Élettel teli élet*; részletek az Ifjúsági rovatban, valamint az <http://emabisz.ro/> weboldalon.
- Szeptember 2-5: *Reménység konferencia mozgássérülteknek*, szervezi Kiss Ottó: 073550167, kottok@freemail.hu
- Szeptember 13: *Székelyföldi gyülekezetek hálaadó napja*

Az Úr áldása legyen mindannyiunkon! Szeretettel: **JOÓ ZOLTÁN és ERIKA**

Köszönetnyilvánítás a Filadelfia Noom idősök otthonából

Pénzbeli adományok: Zefer Csaba (Nagyvárad) 500 lej, Meleg Barna (Nagyvárad) 200 lej, Szabó Zoltán (Nagyvárad) 2500 lej. Élelem és termény, egyébek: Gál Zoltán (Szalárd) élelem, Kerekes Ferencz (Szalárd) élelem, id. Elek Gyula (Szalárd) élelem, Nagy Miklós (Szentimre) élelem, Bernáth Erzsébet (Nagyvárad) élelem, Nagyvárad 1. sz. Gyülekezet: gyerekcsoport karácsonyi ajándékok, Szalárdi Református Gyülekezet: karácsonyi csomag, Szalárdi nőkör.

Minden kedves testvérnek köszönjük szépen a támogatást és Isten gazdag áldását kívánjuk életükre!

Felhívás – A törvény értelmében, ebben az esztendőben személyi jövedelemadónk 2%-át felajánlhatjuk non profit szervezeteknek jövedelmi forrásaik kiegészítésére. A szalárdi FILADELFIA NOOM öregotthon vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik szeretnék élni ezzel a lehetőséggel az öregotthon javára. Ezt az éves globális jövedelemadó-bevallás leadásakor lehet megtenni, a mellékelt nyomtatvány kitöltésével, 2015 május 25-ig. A nyomtatványt szabadon lehet fénymásolni vagy le lehet tölteni a következő címről www.filadelfianoom.ro/formular230.pdf Azok a személyek is, akik nem kötelesek a globális jövedelemadó-bevallás leadására élhetnek ezzel a lehetőséggel.

Köszönjük szépen a támogatást! A Filadelfia vezetősége nevében: **MIERLUT JÓZSEF, Szalárd**